

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613668768/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

»Disse Mænd,« blev Czernim ved, »der nu ere forladte og elendige, og synes en Byrde for deres Herre, ere dog i Grunden en Skat, der ikke kan opveies med Guld, thi naar det engang gielder, ville de gaae i Døden for mig paa første Vink, slige Undergivne skal din Fader neppe kunne opvise, trods al den Vinding, hans Forbedringer kunne skienke.« — »Og hvorved har du saaledes vunden dem?« — »Ved at understøtte dem paa den Maade, de ønske, og hvortil de ere vante, ved at leve med dem ikke som en Herre, men som en Fader, og ved ei at hindre dem i det Drømmeliv, hvori de nu engang sætte deres største Lyksalighed.«

»Det er besynderligt,« gienmælede Adalbert, »at du, der i alt Andet retter dig efter vore Forfædres Meninger, dog i den egentlige Tro saa stærkt afviger derfra.« — »Jeg retter mig kun efter deres Meninger, forsaavidt jeg anseer dem for gode eller i det mindste for uskyldige, men jeg er ikke forpligtet til at agte en skadelig Overtro.« — »Og hvem har sagt dig, at Alt, hvad du forkaster, er Overtro?« — »Jeg vil kun,« sagde Czernim, »leve fri i min Kreds, som mine Fædre levede, fri, som Luften paa Biergeoe, og som Vildtet, der vandrer igiennem Skovene, og hvert Baand, der hindrer denne Frihed, sønderriver jeg, hvis jeg kan, enten det saa er flettet af fremmede Voldsmænd, eller dets Traade ere spundne af Overtroens Hænder i en forsvunden Tid.«

Om Aftenen, efterat Qvinderne vare borte, foreslog Czernim at besøge Spindestuen, hvor hans Folk vare samlede, da Casimir imidlertid ikke yttrede synsderlig Lyst dertil, gik Czernim og Adalbert derhen alene.

Spindestuen kaldes i Polen det Sted, hvor alle Piger og Ynglinger paa Gaarden forsamlе sig i de lange Høst- og Vinteraftener. Her spinde Pigerne Hør, og synge Sange, medens Traaden løber, og Hjulene